

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Razias Martyr. Ex Levi. Etopœia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

R A Z I A S
EX LEVI MARTYR.

E T O P E I A.

Audi, Viator, inauditam ad libertatem viam.
 Ducente virtute, quā vitium est sequi.
 Sperabat Eupatoris Præfectus devinctam Judæam,
 Si Raziam ligaret.
 Hic ad catenas quaesitus, confugit ad suum gladium,
 Sed non egit pro voto.
 Angustiore aperto vulnere,
 Quàm quo ingredi tota Mars posset,
 Hoc more Mors est, cita invitis, sera optantibus.
 Ego instante Cohorte, ignavum objurgans ferrum,
 De muro sese permisit.
 Non est hoc ire, sed præcipitate ad libertatem,
 At elisis retrò cervicibus, ne sic quidem moritur,
 Puduit animam à tergo exire:
 Vel tantæ animæ nullus exitus satis patuit.
 Trajicit se per frequentiam fractus & integer:
 Saxumque pro concione insistens suggestui simile,
 Trepidatos Cives ad libertatem hortatur,
 Ac ne verbis desit pondus,
 Sua ipse viscera de vulnere pensilia dissipat:
 Et plenâ manu supra populum spargit.
 O vivacem fortitudinis naturam, quæ suis de vitalibus ludit,
 Scrutatur secunda dextera penetrales animæ sedes.
 Tot alte integumentis demersa pectoris sacraria,
 Quæ nemo spectat impunè, manu ducit, & vulgat
 Vivis pectoribus calentes exuvias prædatus,
 Laceratur qui lacerat, vulnus patitur qui facit:
 Et palpitantia viscera, ut non sua, frangit, ut sua donat.
 Capite, inquit, Cives, Hæc mea libertatis trophæa sunt.
 Hic animus ligari non vult; ne fibris quidem.
 Vita nodos & ligamenta projicio.
 Quæ rostra veniore declamantis facundiâ personuerunt?
 I Non

Non hæc Suadæ medulla est, sed metallarum suada,
 Superavit actæi Senis vota :
 Ille loquentium pectus de tima introspicere optavit,
 Hic, apertus Orator,
 Non tam vocem quam vocis organa ostendit:
 Simulq; ad Auditores verba mittit, & viscera.
 O felicem Populum, Argure libertatis Razia!
 Qui suamet exta, sacrificia manu tractata, consuleat
 Omnia libera, & secuta pronunciat.
 Actum est de tua tyrannide Antioche:
 Horum hominum ingenuitatem non coges,
 Quid enim? Portas objicies?
 Libertatis clavim manu tenent, pugionem,
 Muros? Ad libertatem murus est gradus,
 Catenas? Difficilius est sua intestina proscindere.
 Jugum; Hæ cervices frangi possunt, non flecti.
 Inediam? Possunt sine visceribus vivere
 Viscera ipsa exiges? Ultrò ejaculantur
 Puto etiam suos nervos arcubus sufficient, ut feriant.
 Ah quid Amore libertatis ingeniosus, ac sævius,
 Titiano immitior vulture, suum scalpit pectus.
 Vis amorem pingere?
 Raziam in laxo pingere, sua viscera dividentem?
 Eviscerati Amoris symbolum est.
 Errant qui patriæ Patrem vocant hunc Severa
 Magnam Matrem verius dixerint:
 Nam late fuis visceribus Cives amplexus,
 Omnes suos liberos fecit.
 Utinam imperilia hæc frustra Civibus inânsi possent:
 Nullum verius fortitudinis semen est jactum.
 Voluit igitur post declamationem mori,
 Ut integrum animum semianimi Populo legaret.
 Atqui, tardante Atropo,
 Vitæ suæ filium ipse præcidit.
 Et nullas Fato gratias debuit, sed sibi.

MATATHIAS
 EX LEVI

NEME.